Ὁ υἱὸς Παπανδρέου ἔθεσε χθὲς ἀπροκαλύπτως καθεστωτικὸν

Εἰς τὴν 14ην σελίδα

Η ΗΜΕΡΑ

14 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΕΤΟΣ Γ' ΑΡΙΘ. 752 ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1,50 - ΤΗΛΕΦ. ΚΕΝΤΡΟΝ 531.001 ΑΘΗΝΑΙ, ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1966 ΕΚΔΟΤΑΙ: Π. ΚΑΙ Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ - Δ/ΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ ΑΔΥΤΑ ΜΙΑΣ ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΔΙΑ ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ

ΑΡΧΕΙΟΝ 64-65

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ «ΗΜΕΡΑ»

Παρουσιάζει - σχολιάζει ὁ ΒΑΣΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΜΠΩΛ

ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΑΜΠΟΥΓΣ

ΠΑΠΠΑΣ

ΜΠΡΟΥΣΤΕΡ

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

10 ΙΟΥΝΙΟΥ 1964: Ἀποκαλύπτεται τὸ περιεχόμενον τῆς συνομιλίας μεταξὺ τοῦ προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Η. Π. Α. κ. Τζ. Μπῶλ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΝ ΠΑΡΕΣΤΗΣΑΝ:

Ἐξ ἑλληνικῆς πλευρᾶς: Ὁ κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν, ὁ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΠΑΣ, Μόνιμος ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν, ὁ κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΩΣΣΙΔΗΣ, Διευθυντὴς Διπλωματικοῦ Γραφείου τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐξ ἀμερικανικῆς πλευρᾶς: Ὁ κ. H. R. LABOUISSE Πρεσβευτὴς Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἀθήνας καὶ ὁ κ. A. D. BREUSTER, Σύμβουλος τῆς ἐνταῦθα Ἀμερικανικῆς Πρεσβείας, ὅστις σήμερον διευθύνει τὸ Τμῆμα Ἑλληνικῶν Ὑποθέσεων εἰς τὸ Σταίητ Ντηπάρτμεντ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΕΠΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ Παπάγου, πρὸ τῆς προσφυγῆς εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη διὰ τὸ Κυπριακόν, μετέβην εἰς Ἄγκυραν διὰ μίαν σειρὰν κατατοπιστικῶν συνομιλιῶν μὲ τὸν πρωθυπουργὸν καὶ τὸν ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας, μὲ τὸν σύμβουλον τῆς Βρεταννικῆς Πρεσβείας Ἔντουαρ Λάμπσον, μὲ τὸν στρατιωτικὸν ἀκόλουθον τῆς Ἀμερικανικῆς Πρεσβείας Τζὴν Ἔντουϊν Ρῆα ὡς καὶ μὲ τὸν πρεσβευτὴν τῆς Γιουγκοσλαβίας σ. Ραντοβάνοβιτς. Ἡ ἀποστολή μου ἦτο δημοσιογραφική. Ἀλλ' ἡ Τουρκικὴ Πρεσβεία τῶν Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν θεώρησιν τοῦ διαβατηρίου μου, δὲν ἀγνοοῦσε ὅτι εἶχον κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν καὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Τύπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ, ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὴν ὁποίαν μοῦ ἀνετέθη ἐν συνεχείᾳ καὶ μία Διεύθυνσις τοῦ ὑφυπουργείου Τύπου.

Ὁ κ. Χαλὶμ Ἀλιδὲ, ἀσκῶν τότε καθήκοντα ὑπηρεσιακοῦ ὑφυπουργοῦ Τύπου, εἰς τὴν Τουρκίαν, μὲ ἐκάλεσεν εἰς γεῦμα καὶ εἰς τὰ ἐπιδόρπια μοῦ ἐτόνισεν ὅτι:

«Ἡ ἑλληνοτουρκικὴ φιλία εἶναι βαθύτερα ριζωμένη εἰς τὰς καρδίας τῶν Τούρκων, παρὰ τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλὰ διὰ τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο λαῶν καὶ τῶν δύο κρατῶν, ὑφίσταται ἕνας κίνδυνος τὸν ὁποῖον ὀφείλομεν νὰ μὴ ὑποτιμῶμεν. Ἡ ἐπιμονὴ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸ Κυπριακόν. Καὶ εἶναι μὲν γεγονὸς ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν Ἀθηνῶν ἀπέχει πάσης κινήσεως, ὅμως εἰς τὴν Ἄγκυραν ἐπεσημάνθησαν ἀνησυχητικῶς αἱ ἐκδηλώσεις τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς, ὅταν ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Κύπρου ἔγινε δεκτὴ κατὰ τρόπον ἔχοντα σαφῆ πολιτικὴν σημασίαν. Ἐὰν ἤθελε ἐγερθῆ κάποτε ζήτημα Κύπρου ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀγκύρας καὶ ὁ Τουρκικὸς Λαὸς — μοῦ ἐδήλωσεν ἀπροσχηματίστως — θὰ ἀντετίθεντο πρὸς τὴν Ἕνωσιν, διότι αὐτὸ ἐπιβάλλει τὸ συμφέρον τῶν Τούρκων τῆς Κύπρου, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς Τουρκίας. Σήμερον Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι ἀποτελοῦν μειονότητα καὶ ἔχουν ἴσα δικαιώματα, δημιουργεῖται δὲ ἔναντι τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως μία ἰσορροπία, ἡ ὁποία θὰ κατεστρέφετο ἐὰν ἡ Κύπρος ἐγίνετο ἑλληνική. Ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς χώρας μας, ἀνεξαρτήτως κομμάτων, θεωρεῖ τὴν θέσιν τοῦ ζητήματος ἀπαράβεκτον — κατέληξεν ὁ κ. Χαλὶμ Ἀλιδὲ — ἐνῶ μὲ τὴν φιλικήν μας συγκατάβασιν σᾶς ἐβοηθήσαμε νὰ πάρετε τὰ Δωδεκάνησα. Ἄλλωστε ἡ Ἕνωσις τῆς Κύπρου, μόνον συναισθηματικὴν καὶ ὄχι οἰκονομικὴν ἀξίαν δύναται νὰ ἔχῃ διὰ τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν τῆς».

Ἠρώτησα τὸν συνομιλητήν μου ποία θὰ ἦτο ἡ θέσις τῆς Τουρκίας, ἐὰν οἱ Τοῦρκοι τῆς Κύπρου ἦσαν 450.000 (ἀντὶ 80.000) καὶ ἐὰν οἱ Ἕλληνες τῆς Κύπρου ἦσαν 80.000 (ἀντὶ 450.000 ὡς εἶναι τώρα) καὶ μοῦ ἀπήντησεν ἐν καταφανῆ ἐκνευρισμῷ ὅτι θὰ ἦτο καὶ τότε ὑπὲρ τοῦ «στάτους κβό».

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ τοῦτο περιλαμβάνεται — μὲ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω διατύπωσιν — εἰς ἔκθεσιν ἐκ 15 δακτυλογραφημένων σελίδων, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλον πρὸς τὸν στρατάρχην Παπάγον, ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ μου εἰς Ἀθήνας, ἐπὶ τῶν ἀντιδράσεων τῆς Ἀγκύρας, διὰ τυχὸν ἀνακίνησιν τοῦ Κυπριακοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτιμήσεων τῶν Ἄγγλων καὶ Ἀμερικανῶν ἐμπειρογνωμόνων διὰ τὰς ἑλληνικὸν πληθυσμὸν της».

Ἠρώτησα τὸν συνομιλητήν μου ποία θὰ ἦτο ἡ θέσις τῆς Τουρκίας, ἐὰν οἱ Τοῦρκοι τῆς Κύπρου ἦσαν 450.000 (ἀντὶ 80.000) καὶ ἐὰν οἱ Ἕλληνες τῆς Κύπρου ἦσαν 80.000 (ἀντὶ 450.000 ὡς εἶναι τώρα) καὶ μοῦ ἀπήντησεν ἐν καταφανῆ ἐκνευρισμῷ ὅτι θὰ ἦτο καὶ τότε ὑπὲρ τοῦ «στάτους κβό».

Ὁ κ. G. W. BALL

(πρὸς τὸν κ. Γ. Παπανδρέου)

Ὁ κ. BALL ἐδήλωσεν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὅτι ἐξουσιοδοτήθη ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου ὅπως μεταβῇ, εἰς Ἀθήνας καὶ Ἄγκυραν, προκειμένου νὰ μεταδώσῃ προσωπικὰ μηνύματα, εἰς τοὺς κ. κ. Παπανδρέου καὶ Ἰνονοῦ.

Τὰ κύρια σημεῖα τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ κ. BALL, πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ἔχουν ὡς ἑξῆς:

1) Ὁ Πρόεδρος τῶν ΗΠΑ ἀνησυχεῖ ἰδιαιτέρως, λόγῳ τῶν ἐξελίξεων τοῦ Κυπριακοῦ, καὶ τοῦ κινδύνου Ἑλληνο-Τουρκικῆς ρήξεως. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ κ. BALL δέον ὅπως ἐρμηνευθῇ, ὡς ἐμπρακτος ἀπόδειξις τοῦ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ Προέδρου JOHNSON.

2) Αἱ πληροφορίαι αἱ ὁποῖαι εἶχον περιέλθει εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, ἐλεγχθεῖσαι δεόντως, δὲν ἐπέτρεπον ἀμφισβήτησιν, ὅτι οἱ Τοῦρκοι εἶχον σοβαρὰν πρόθεσιν νὰ ἐπέμβουν εἰς τὴν Κύπρον.

3) Ἡ Τουρκικὴ δρᾶσις ἀπεσοβήθη, χάρις εἰς τὴν δραστικήν, αὐστηράν, καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐπέμβασιν τοῦ Προέδρου JOHNSON.

Ἡ Ἀμερικανικὴ αὕτη ἐπέμβασις, ἐγένετο ἄνευ παροχῆς ἀνταλλαγμάτων ἢ ὑποσχέσεων, καὶ ἄνευ ἀναλήψεως οἱασδήποτε, ἔναντι τῶν Τούρκων, δεσμεύσεως.

4) Ἀποτελεῖ εὐτυχῆ σύμπτωσιν διὰ τὸν Κόσμον, ὅτι οἱ ἡγέται Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος, τυγχάνουν τοῦ ἀναστήματος, τῶν κ.κ. Παπανδρέου καὶ Ἰνονοῦ.

5) Ὁ κ. Ἰνονοῦ, χάρις εἰς τὸ αἴσθημα εὐθύνης του, ἐπέτυχε νὰ συγκρατήσῃ τὰ ἀδιάλλακτα στοιχεῖα, ἅτινα πιέζουν πρὸς ἀνάληψιν στρατιωτικῆς δράσεως. Παρὰ ταῦτα ὁ Τοῦρκος Πρωθυπουργὸς ἀντιμετωπίζει ὅλως ἐξαιρετικὰς δυσχερείας, παραμένει δέ, ὡς ἐκ τούτου ἄγνωστον, κατὰ πόσον, αἱ προσπάθειαί του, θέλουν στεφθῇ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Προσέτι, ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως Ἰνονοῦ τυγχάνει λίαν ἀσθενής, τὴν πτῶσιν της, δέ, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπακολουθήσῃ κατόλημψις τῆς ἐξουσίας, ὑπὸ στοιχείων, ἀκόμη, πλέον, ἀνευθύνων.

6) Ρῆξις ἐξ αἰτίας Κυπριακοῦ, θὰ ἐδημιούργει μεγάλα προβλήματα, διὰ Ἡνωμένας Πολιτείας, συνδεομένας, διὰ φιλικῶν καὶ συμμαχικῶν δεσμῶν, μετ' ἀμφοτέρους ἐνδιαφερομένους καὶ τὴν Κύπρον, προσέτι, ὅμως, καὶ διὰ τὸ ΝΑΤΟ καὶ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας τοῦ ΟΗΕ.

7) Συνεπῶς ἐπιβάλλεται ἡ ἐξεύρεσις λύσεως τοῦ Κυπριακοῦ, τὸ ὁποῖον θέτει ἐν κινδύνῳ, τὴν παγκόσμιον εἰρήνην.

Ὁ κ. BALL, θεωρεῖ ὅτι ἡ λύσις:

α) Πρέπει νὰ εἶναι ταχεῖα καὶ μόνιμος. Διότι δὲν ἐπιτρέπεται περαιτέρω ἐκκρεμότης τοῦ προβλήματος, ὅπερ συνιστᾶ μέγιστον κίνδυνον, τόσον διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅσον καὶ γενικώτερον, διὰ τὸν ἐλεύθερον κόσμον.

β) Δὲν πρέπει νὰ ἐπιβάλῃ ταπεινώσεις.

γ) Δὲν δύναται νὰ ἱκανοποιῇ, ἀπολύτως, οὐδεμίαν τῶν δύο πλευρῶν, καὶ

δ) Ἡ ἐξεύρεσις καὶ ἐπιβολή της, θὰ ἐπιτευχθῇ μόνον ἐφ' ὅσον θέλει ἐπιδειχθῇ, ἑκατέρωθεν, γενναιοφροσύνη καὶ ὑποχωρητικότης.

Ὡς συμπέρασμα, Ἀμερικανὸς ὑφυπουργὸς, προσέθηκεν, ὡς προσωπικήν του γνώμην, τὰ ἑξῆς:

1) Ἡ ἀνάγκη ταχείας ἐπιλύσεως, Κυπριακοῦ, τυγχάνει ἀναμφισβήτητος.

2) Τὴν λύσιν, θὰ ἔδει νὰ ἐξεύρουν οἱ ἡγέται τῶν δύο Κρατῶν, οἵτινες καὶ ἀποτελοῦν, ἐν προκειμένῳ, τοὺς κυρίους καὶ ἀποφασιστικοὺς παράγοντας τοῦ προβλήματος. Αὐτοὶ φέρουν τὴν εὐθύνην, καὶ τυγχάνουν οἱ πρωταγωνισταί.

3) Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀναμένουν ἐκδήλωσιν πρωτοβουλίας, τοῦ Ἕλληνος καὶ τοῦ Τούρκου Πρωθυπουργοῦ, ἐξ ἧς καὶ μόνον νὰ προέλθῃ λύσις, ἡ ὁποία νὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΕΛΙΔΑ Α

Ὁ κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

(πρὸς τὸν κ. G.W. BALL)

Ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς, ἐπαινῶν, παρεκάλεσεν νὰ διαβιβασθοῦν εἰς τὸν Πρόεδρον JOHNSON αἱ εὐχαριστίαι του, δι' ἐπέμβασιν πρὸς ματαίωσιν τουρκικῆς εἰσβολῆς καὶ ὑπεγράμμισεν, ὅτι:

«Ἡ Ἑλλὰς οὐδὲν ἔπραξεν ποὺ νὰ μὴν ὑπηρετῇ τὴν Εἰρήνην. Οὐδένα ἀπειλοῦμεν. Συνεχῶς ἀπειλούμεθα. Καὶ ἐπιθυμῶ νὰ γίνῃ τοῦτο σαφές, διότι προσδιοίζει τὰς θέσεις ἃς ἔλαβεν ἕκαστος ἔναντι τοῦ προβλήματος. Δὲν ὑπάρχει πρᾶξις μας, ποὺ νὰ ἠνόχλησε τὴν Τουρκίαν. Ἡ ὑπόθεσις τῆς Εἰρήνης εἶναι μεγάλο πρᾶγμα δι' ἡμᾶς καὶ τὴν ὑπηρετοῦμεν μὲ πράξεις καὶ θυσίας καὶ οὐχὶ μόνον μὲ λόγια».

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς ἐτόνισε, ὅτι:

«Μόνον πνεύματα ἀδρανῆ ἠδύναντο θεωροῦν Κυπριακὸν Ἑλληνοτουρκικὴν διαφοράν. Τοιαύτη ὑπῆρξεν, ἴσως κατὰ τὸ παρελθὸν ἄλλοτε, σήμερα ὅμως κατέστη πρόβλημα μεταξὺ τῶν δύο κόσμων. Αὐτὴ εἶναι ἡ νέα συνείδησις τοῦ προβλήματος, ὅπερ ἐμφανίζεται ὑπὸ δύο μορφάς:

1) Τῆς ἀμέσου εἰρηνεύσεως, καὶ

2) Τῆς ἐξευρέσεως ὁριστικῆς πολιτικῆς λύσεως. Τοὺς ἀληθεῖς ἡγέτας διακρίνει ἱκανότης νὰ προβλέπουν καὶ νὰ προλαμβάνουν· Ἀκόμη καὶ οἱ δύο παγκόσμιοι πόλεμοι ἐνδέχεται νὰ μὴν ἀπέβαιναν ἀναπόφευκτοι ἐάν, τὸ πρῶτον, οἱ ἡγέται τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καθίστων σαφὲς εἰς τὸν ΚΑΙΖΕΡ τὴν ἀπόφασίν των νὰ ἐπέμβουν καὶ ἄν, τὸ δεύτερον, ἡ ἀδράνεια τῆς Γαλλοβρεταννικῆς ἡγεσίας δὲν ἐνεθάρρυνε τὸν ΧΙΤΛΕΡ. Δι' αὐτὸ ἐχαιρετήσαμεν ἰδιαιτέρως τὴν ἀμερικανικὴν ἐπέμβασιν, πρὸς ἀποτροπὴν τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς καὶ δι' αὐτὸ τιμῶ καὶ θαυμάζω τὸν Πρόεδρον JOHNSON. Διότι ἐξετίμησε τὴν κρισιμότητα τῆς καταστάσεως, ἤτις ἠδύνατο νὰ ὁδηγήσῃ εἰς πόλεμον.

Ἐν προκειμένῳ, ὅμως, τίθεται ἐν θέμα γενικωτέρας ἀρχῆς διὰ τὸ ΝΑΤΟ. Δὲν νοεῖται ἓν μέλος τῆς Συμμαχίας, ὡς ἡ Τουρκία, νὰ ἀντιμετωπίζῃ κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὸ ζήτημα.

Ἐπίθεσις δὲν νοεῖται παρὰ μόνον ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν. Θὰ ἦτο παράλογον νὰ ἐπιτρέπεται ἐπίθεσις, δι' ἀμερικανικῶν ὅπλων, ἐναντίον Συμμάχων. Καὶ ἐπενέβη, μέν, αὐτὴν τὴν φοράν, ὁ Πρόεδρος τῶν ΗΠΑ. Τὸ θέμα, ὅμως, εἶναι γενικώτερον καὶ θὰ πρέπει τὸ ΝΑΤΟ, ἐπωφελούμενον τῆς εὐκαιρίας, ἣν παρέχει τὸ δυσάρεστον προηγούμενον τῆς Τουρκίας, νὰ ἐπιβάλῃ πλέον, τὴν γενικὴν αὐτὴν ἀρχήν. Θὰ πρέπει ὁλόκληρον τὸ ΝΑΤΟ νὰ ἐπέμβῃ. Μόνον τότε ὑπάρχει καὶ νοεῖται ἡ Βορειοατλαντικὴ Συμμαχία. Καὶ ἀφ' ἧς ἐπιτρέπεται καὶ ἐπιλυθῇ ἡ ἀρχὴ αὕτη, καθίσταται ἀδύνατον νὰ ἐπικρατήσουν τὰ ἀνεύθυνα στοιχεῖα εἰς Τουρκίαν. Καὶ ἡ λύσις τοῦ προβλήματος ὑφίσταται ἐφ' ὅσον ἐξασφαλίζεται εἰς τὴν Κύπρον ἡ εἰρήνη:

α) Ἐξωτερικῶς, ὅταν ἀποκλεισθῇ πᾶς κίνδυνος ἀποβάσεως, καὶ

β) Ἐσωτερικῶς, ὅταν ἐκλείψῃ ἡ ἀπειλὴ καὶ ἡ ἐνθάρρυνσις ἔξωθεν, ὁπότε δυνάμεθα νὰ ἐξαντλήσωμεν τὴν αὐστηρότητα πρὸς ἀμφοτέρας τὰς πλευρὰς τῶν Κυπρίων, ὧν ἡ στάσις, θέτει εἰς κίνδυνον τὴν παγκόσμιον εἰρήνην.

Προσωπικῶς, ὡς γνωρίζει ὁ κ. LABOUISSE, δὲν ἐδίστασα, ἔχων πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς ἱστορικῆς ἑκάστου εὐθύνης, νὰ ἀσκήσω ἐνίοτε πάσαν αὐστηρότητα ἔναντι τῶν Ἑλληνοκυπρίων.

Ἐπιλύοντες τὸ πρόβλημα τῆς εἰρηνεύσεως, ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς, ἀποκτῶμεν τὸν ἀπαραίτητον χρόνον πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς ὁριστικῆς λύσεως. Καὶ ἐν προκειμένῳ δὲν τίθεται ζήτημα ποίος ἐκ τῶν δύο καὶ εἰς ποῖον βαθμὸν θὰ ἱκανοποιηθῇ. Αὕτη εἶναι ἡ παλαιὰ μορφὴ τοῦ προβλήματος.

Ἤδη ὅμως, εἰς τὴν συνείδησίν μου, καὶ βάσει ἀναμφισβητήτων ἀντικειμενικῶν κριτηρίων, τὸ Κυπριακὸν προσέλαβε ἁπλῆν μορφήν. Ἡμᾶς ἱκανοποιεῖ ἡ πλήρης καὶ ἀδέσμευτος ἀνεξαρτησία τῆς νήσου, ὥστε ἡ πλειοψηφία τοῦ 82% νὰ κυβερνᾷ καὶ τὰ δικαιώματα τῆς μειοψηφίας τοῦ 17% νὰ κατοχυρωθοῦν. Καὶ διότι, ἐπὶ τέλους, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΕΛΙΔΑ Β

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΕΛΙΔΑ Γ

ΤΖΟΝΣΟΝ

ΜΑΚΑΡΙΟΣ

ΑΤΣΕΣΟΝ

ΘΑΝΤ

ΤΟΥΟΜΙΟΓΙΑ

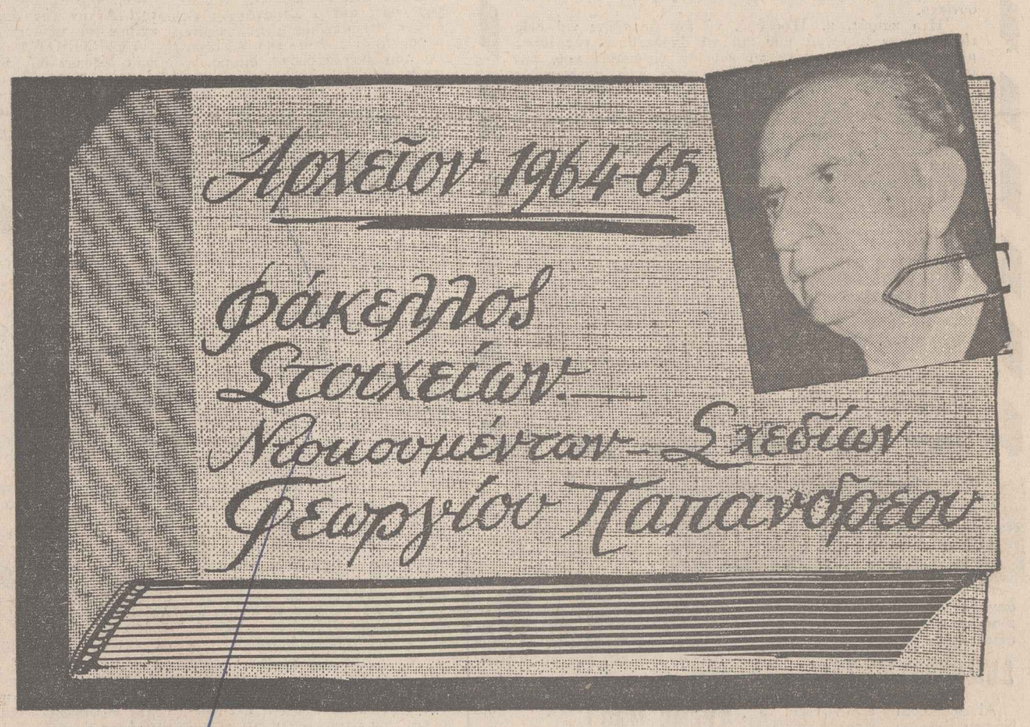

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ τοῦ Κυπριακοῦ, εἰς τὸν Ἀμερικανὸν ὑφυπουργὸν Ἐξωτερικῶν, ἐκ μέρους τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου, ἀποτελεῖ ντοκουμέντον διπλωματικοῦ παραλογισμοῦ. Εἶναι ἓν κείμενον παραληρηματικῆς ἀσυναρτησίας. Μνημεῖον ἐσωτερικῶν ἀντιφάσεων. Μίγμα ταραρινισμῶν καὶ ἐσχάτης μειοδοσίας. Λαμβάνει «θέσεις» ἐρχόμενος εἰς κραυγαλέαν ἀντίθεσιν πρὸς ὅσα ὁ ἴδιος, ὡς Πρωθυπουργός, ἔλεγε καὶ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὸν Λαόν.

Καὶ ἀποκορυφοῦται εἰς μίαν θεωρίαν ἀπίθανον: Ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν συμφέρει ἡ Ἕνωσις — «δ ὲ ν τ ὴ ν θ έ λ ο μ ε ν», εἶπε πρὸς τὸν κ. Μπῶλ — ἀλλὰ κατὰ συγκατάβασιν, θὰ τὴν ἐδεχόμεθα, μόνον καὶ μόνον... πρὸς χάριν τοῦ Ν.Α.Τ.Ο.!...

Αὐτὰ δὲν εἶναι συμπεράσματα ἰδικά μας. Εἶναι λόγοι τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου, «κεκλεισμένων τῶν θυρῶν». Ἀπηυθύνθησαν πρὸς ὑψηλῶς ἱσταμένην προσωπικότητα τοῦ Λευκοῦ Οἴκου — εἰς ἐπίσημον συνομιλίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν διεκυβεύθη τὸ ἐθνικὸν θέμα. Οἱ λόγοι ἀναφέρονται παραπλεύρως, ἄνευ σχολίων. Ἀλλ' ἂς προχωρήσωμεν εἰς τὴν δειγματοληψίαν:

1 *ΚΑΤΑ τὴν συνομιλίαν ὁ Γ. Π. ἀνεγνώρισεν ὅτι χάρις εἰς τὴν ἀμερικανικὴν ἐπέμβασιν δὲν ἐπραγματοποιήθη τουρκικὴ ἀπόβασις. Ἀλλ' εἰς τὴν Βουλὴν τὴν 24ην Ἀπριλίου ἐκαυχᾶτο ὅτι ὁ κίνδυνος τουρκικῆς ἐπιθέσεως ἀπεφεύχθη, λόγῳ τοῦ ἐπιτράμματος «πολιτικὴ μας εἶναι ἡ εἰρήνη καὶ εἰς περίπτωσιν ἐπιθέσεως ἡ ἄμυνα»!. Καὶ ἐνῶ ἀπεκρύβη ἀπὸ τὸν Λαὸν ὅτι ἡ Κύπρος ἀπέφυγε τὴν εἰσβολὴν τὴν 7ην Ἰουνίου 1964 λόγῳ ἐντόνου προσωπικῆς παρεμβάσεως τοῦ προέδρου Τζόνσον πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς Ἀγκύρας, ἐξεφράσθησαν δημοσίως ἀπὸ τὸν Παπανδρέου εὐχαριστίαι... πρὸς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, ὡς προστάτιδα τῶν ἑλληνοκυπριακῶν συμφερόντων, μετὰ δύο μῆνας. Ἐνῶ ἀντιθέτως πρὸς τὸν κ. Μπόλ, διεκραγωδοῦσε τὸν σοβιετικὸν κίνδυνον καὶ διὰ τὴν Κύπρον καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα!...*

2 *ΔΙΑ νὰ ἐκφράσῃ «ἀπορρήτως» πρὸς τὸν Τζόνσον, ὁ Παπανδρέου τὸν θαυμασμόν του καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του, διότι ἠμπόδισε στρατιωτικὴν ἐπιχείρησιν τῶν Τούρκων εἰς Κύπρον, ἐπετέθη ἐναντίον τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ἄγγλων πολιτικῶν ποὺ ἄφησαν νὰ δημιουργηθῇ ὁ Κάϊζερ καὶ ὁ Χίτλερ!... Ὁ παραλληλισμὸς προδίδει τουλάχιστον ἱστορικὴν ἐλαφρότητα. Καὶ αὐτὸ τὸ «ξένο ἀνέκδοτο» δὲν εἶχε βεβαίως θέσιν εἰς μίαν σοβαρὰν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ὑπέκρυπτε τὸ ὑπονοούμενον, ὅτι ἡ στρατιωτικοποίησις τοῦ προβλήματος θὰ ἠδύνατο νὰ ὁδηγήσῃ εἰς Τρίτον Παγκόσμιον Πόλεμον.*

3 *ΤΟ ΕΚΒΙΑΣΤΙΚΟΝ ὑπονοούμενον ὁλοκληρώνεται ἐν συνεχείᾳ μὲ τὴν διακήρυξιν ὅτι:*

> «Μόνον πνεύματα ἀδρανῆ ἠδύναντο νὰ θεωροῦν τὸ Κυπριακὸν ἑλληνοτουρκικὴν διαφοράν. Τοιοῦτη ὑπῆρξεν ἴσως κατὰ τὸ παρελθόν, σήμερα ὅμως κατέστη πρόβλημα μεταξὺ τῶν δύο Κόσμων»!

Δηλαδὴ ὁ Παπανδρέου ἰσχυρίσθη πρὸς τὸν κ. Μπόλ, ὅτι ἀφ' ὅτου ἔγινεν ὁ ἴδιος Πρωθυπουργός, ἐπέτυχεν ὅπως προταχθοῦν εἰς «θεῖον μάχης» τὸ ΝΑΤΟ καὶ τὸ «Σύμφωνον τῆς Βαρσοβίας», διὰ τὸ Κυπριακόν. Καὶ μόνον παρέλειψε νὰ ἀποσαφηνίσῃ ἐὰν θὰ εἶναι ἡ ἀναμέτρησις πυρηνικὴ ἢ διὰ συμβατικῶν ὅπλων. Πάντως ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ πρόεδρος Τζόνσον δὲν θὰ ἀφήσῃ τὸν «Κάϊζερ» τῆς Ἡμισελήνου νὰ ἀνδρωθῇ, ἀλλὰ θὰ τὸν πλήξῃ εἰς τὴν ἀφετηρίαν του.

Ἡ διαπομπευτική, διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Διπλωματίαν δήλωσις τοῦ Παπανδρέου πρὸς τὸν Ἀμερικανὸν ὑφυπουργόν, ἔχει ὡς πρῶτον σκέλος ὅτι «μόνον πνεύματα ἀδρανῆ» — δηλαδὴ ὁ Τζόνσον!, ὁ Κρούστσεφ!, ὁ Ντὲ Γκωλ!, ὁ Ἔρχαρτ! καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας! — «δύνανται νὰ θεωροῦν τὸ Κυπριακὸν ὡς «ἑλληνοτουρκικὴν διαφοράν». Διότι τοῦτο συνέβη. Καὶ οἱ ἡγέται τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου καὶ ἡ σοβιετικὴ ἡγεσία ἐθεώρησαν τὸ Κυπριακὸν ὡς πρόβλημα τοῦ ὁποίου ἡ λύσις εἶναι ἐφικτὴ μόνον δι' ἑλληνοτουρκικῆς συνεννοήσεως. Καὶ εἰς τὴν Οὐάσιγκτων καὶ εἰς τὸ Λονδῖνον αὐτὴν τὴν θέσιν ἀνέπτυξαν πρὸς τὸν διπλωματικὸν ταραρίνον τοῦ Κασιρίου «ἀδρανῆ πνεύματα» τοῦ Λευκοῦ Οἴκου καὶ τῆς Μπάουνινγκ Στρήτ. Τὸ τουρκοαμερικανικὸν ἀνακοινωθὲν τῆς 23ης Ἰουλίου ὑπεγράμμιζεν ἐξ ἄλλου ὅτι οἱαδήποτε λύσις πρέπει νὰ εἶναι κοινῆς ἀποδοχῆς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Τουρκικῆς Κοινότητος τῆς Κύπρου. Ἀνάλογος ἦτο καὶ ἡ διατύπωσις τοῦ βρεταννοτουρκικοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς 29ης Ἰουλίου 1964. Τὰ ἴδια μᾶς εἶπον καὶ στὸ Παρίσι καὶ στὴ Βόννη — καὶ στὴ Μόσχα. Ἀκόμη περισσότερον ἐμφανιστικὴ ἦτο ἡ σοβιετικὴ ἀνακοίνωσις, τὴν 12ην Νοεμβρίου 1964, κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν εἰς Κρεμλῖνον.

*Καὶ μόνον ὁ Παπανδρέου «ἐδραστηριοποιεῖτο», μὲ τὴν ἔμμονον ἰδέαν ὅτι τὸ Κυπριακὸν δὲν ὑφίσταται, ὡς ἑλληνοτουρκικὴ διαφορά, ἐξαπατῶν τὸν Λαὸν μὲ δημοσίας δηλώσεις ὅτι «ἡ Ἀμερ

ΔΙΑ ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ ΣΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ

ΑΡΧΕΙΟΝ 64-65

ΑΠΟΣΤΟΛΕΥΣ ΚΑΣΤΡΙ ΔΙΧΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙ... ΜΑΟ ΜΑΟ!

Σύντροφε Πρόεδρε,

Μὲ μεγάλην μου εὐχαρίστησιν ἐπληροφορήθην ὅτι ἀπὸ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἡ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν σας Ἕνωσις Κέντρου προσεχώρησε εἰς τὴν μεγάλην κινεζικὴν «μορφωτικὴν ἐπανάστασιν» καὶ ὅτι ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ κ. Ἀνδρέα οἱ ἐγχώριοι Ἐρυθροὶ Φρουροὶ ἐξαπελύθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Θεσσαλονίκης, ἐντὸς τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως καὶ πρὸ τῶν γραφείων τῆς «Μακεδονίας».

Ἦτο καιρός, κ. Πρόεδρε, νὰ ἐνστερνισθῆτε καὶ σεῖς τὸ ὑπέροχον κηρυγμά μου καὶ νὰ ἀποδεχθῆτε τὰς ἰδέας μου, δηλαδή, ὅπως λένε τὰ κορίτσια οἱ ὁποῖοι μου, τὴν σκέψιν τοῦ Μεγάλου Μάο. Ἄλλωστε ἐγὼ προσωπικῶς ἤμουν βέβαιος ὅτι ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ προσχωρούσατε καὶ τοῦ λόγου σας εἰς τὴν μεγάλην κινεζικὴν ἐπανάστασιν, δεδομένου ὅτι ἦτο ἡ μόνη ἰδεολογία τὴν ὁποίαν δὲν ἔχετε ἀκολούθει ἕως τώρα. Τὰ ἤξερα ὅλα αὐτὰ καὶ τὰ προέβλεπα λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν ἐναναστατικήν σας ψυχοσύνθεσιν καί, ἐγὼ ὁ Μάο, ἔλεγα μέσα μου «Τί εἶναι αὐτὸ ποὺ κάνει... Μάο Μάο στὰ κεραμίδια»;...

Τώρα ὅμως ὅλα τὰ ἐμπόδια ἐξέλιπον. Οἱ δύο σύγχρονοι ἐρυθροὶ ἡγέται, ἐγὼ καὶ σεῖς, ἔχοντες ὡς κολαούζους σεῖς μὲν τὸν Ἀνδρέα, ἐγὼ δὲ τὸν Λὶν Πιάο, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ διαλύσωμεν τὸ σύμπαν δι' ἑνὸς ὑπερόχου λαϊκοδημοκρατικοῦ «ντοῦ», τὸ ὁποῖον θὰ ἀποφέρῃ τεράστια κέρδη εἰς τὴν Δημοκρατίαν — καὶ εἰς τὴν τσέπην μας.

Ἡ ἀρχὴ ἔγινε, κ. Πρόεδρε, καὶ δὲν πρέπει νὰ διστάσετε πλέον. Σεῖς ἀναλάβατε νὰ διαλύσετε τὴν Ἑλλάδα. Ἐγὼ ἀνέλαβα νὰ διαλύσω τὴν Κίνα. Λοιπὸν, κάντε γρήγορα πρὶν... μᾶς δ ι α λ ύ σ ο υ ν.

Μετὰ πανὼ καὶ πανικοῦ
Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΜΑΟ

Καὶ διὰ τὴν ἀντιγραφήν:
Δημ. Χρονόπουλος

Πνεύματα

ἀρχηγὸς τῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας διὰ νὰ μὴ ἀδικηθοῦν οἱ δύο ἀξιωματικοί.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΤΗΣ

Αἱ σημεριναὶ ἐκλογαὶ εἰς τὸ Νότιον Βιετνάμ πρὸς ἀνάδειξιν ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, δὲν θὰ διεξαχθοῦν βεβαίως ὑπὸ ἰδανικὰς συνθήκας· Ἀλλὰ ἐκφράζουν μίαν εὐρίωνον προσπάθειαν τοῦ ἀσιατικοῦ αὐτοῦ κράτους νὰ διαφυλάξῃ ἕνα πολίτευμα δημοκρατικῆς μορφῆς, ἐν μέσῳ τῆς ἐκρηκτικῆς καὶ χαώδους καταστάσεως. Καὶ εἶναι ἰδιαιτέρως χαρακτηριστικὸν ὅτι οἱ Βιετκόγ τοῦ Β. Βιετνὰμ ἐπιχειροῦν νὰ ἐμποδίσουν τὰς ἐκλογὰς διὰ ἀγρίας τρομοκρατίας. Προτιμοῦν νὰ διαιωνίζεται τὸ καθεστὼς τῆς στρατοκρατίας —χάριν προπαγανδιστικῆς σκοπιμότητος— παρὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς ἐξουσίας εἰς μίαν Κυβέρνησιν τὴν ὁποίαν θὰ ἐκλέξουν οἱ πολῖται. Καὶ ἔχουν ἐξαπολύσει ἐκστρατείαν διαδόσεων ὅτι ὅσοι θὰ ψηφίσουν θὰ ἐπιστρατευθοῦν ἀπὸ τὴν «χούντα» ἢ ὅτι θὰ ὑποστοῦν κυρώσεις ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς. Οἱ ὑπομάνοι καὶ αἱ οἰκογένειαί των, ὑφίστανται συνεχῶς πιέσεις καὶ ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι οἱ Βιετκόγκ θὰ προσπαθήσουν νὰ δημιουργήσουν κατὰ τὴν ἡμέραν των ἐκλογῶν σύγχυσιν ἐπιτεινομένην, ἀπὸ αἱματηρὰς ἐπιθέσεις καὶ ἀπὸ ἀποπείρας καταστροφῆς τῶν ψηφοδελτίων καὶ τῶν καλπῶν. Ἔπεσι ἀντιλαμβάνονται τὴν Δημοκρατίαν οἱ κομμουνισταὶ καὶ εἰς τὸ Βιετνὰμ —καὶ εἰς τὸ ὑπόστρωμα τῆς ἑλληνικῆς κεντροαριστερᾶς, ὅπου οἱ «ἐρυθροὶ φρουροὶ» τοῦ Ἀνδρέα ἀπεδύθησαν εἰς τρομοκρατικὴν καμπάνιαν ὄχι κἂν τῶν ἀντιπάλων, ἀλλὰ τῶν «ἐσωκομματικῶν ἐχθρῶν».

ΤΡΕΜΕ ΜΑΟ!

Βαρυσήμαντον γεγονός: Τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τῆς Κ.Ε. τοῦ ΚΚΕ ἐτάχθη δι' ἐπισήμου ἀνακοινώσεως ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τῶν Κινέζων κομμουνιστῶν!

Τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τῆς Κ. Ε. τοῦ ΚΚΕ, μετεδόθη ἀπὸ τὸν ραδιοσταθμὸν τοῦ παραπετάσματος, ἐκφράζει τὴν ἀνησυχία του γιὰ ὅσα συμβαίνουν στὴν Λ.Δ. τῆς Κίνας, μετὰ τὴν τελευταία 11η Ὀλομέλεια τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ. Κ. Κίνας. Τὰ γεγονότα αὐτὰ κρατοῦν σὲ ἀνησυχία ὄχι μόνον τοὺς κομμουνιστές, ἀλλὰ καὶ κάθε εἰλικρινῆ δημοκράτη τῆς χώρας μας. Γιατί τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ ἀμερικανικὸς ἰμπεριαλισμὸς κλιμακώνει τὸ δραμερὸ πόλεμό του στὸ Βιετνάμ, ἀπειλώντας ἔτσι ὅλο καὶ περισσότερο τὴν παγκόσμια εἰρήνη, οἱ Κινέζοι ἡγέτες κάνουν πιὸ κατηγορηματικὴ τὴν ἀντίθεσή τους πρὸς τὴν ἀνάληψη κοινῶν ἐνεργειῶν ἐκ μέρους ὅλων τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ἐπιβορμῆς καὶ ἐν τέλει τὴν ἀντισοβιετικὴ ἐκστρατεία ποὺ διεξάγεται ἀπὸ καιρὸ τώρα στὴν Ἀσία.

Μὲ ἄλλους λόγους ἡ «ἀπόφαση» τοῦ ΚΚΕ ἐλήφθη ἐξ αἰτίας τῆς «ἀντισοβιετικῆς ἐκστρατείας» τῶν Κινέζων ἐρυθρῶν. Ἀλλ' ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε τί νὰ κάμουν οἱ ἄνθρωποι; Εἰς τὸ Παραπέτασμα φιλοξενοῦνται, μισθοδοτοῦνται «λπ. Νὰ μὴ προσφέρουν μίαν «ὑπηρεσίαν» εἰς τὸν οἰκοδεσπότην;

Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ συνέχεια:

Γιατί τὰ νέα πλήγματα, ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ΚΚΕ, ποὺ κατευθύνονται ἀπὸ τὸ Πεκίνο κατὰ τῆς ἑνότητας τοῦ παγκόσμιου σοσιαλιστικοῦ συστήματος καὶ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ καὶ ἐργατικοῦ κινήματος βλάπτουν τὴν ὑπόθεση τοῦ σοσιαλισμοῦ, ἐξασθενίζουν τὸν ἀντιιμπεριαλιστικὸ ἀγῶνα, ὑπονομεύουν τὴ δραστηριότητα τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων, ἐπιτρέπουν στὸν ἰμπεριαλισμὸ νὰ ἐντείνῃ τὸν πόλεμό του στὸ Βιετνάμ καὶ τὸν ἐνθαρρύνουν σὲ νέες ἐπιθετικὲς ἐνέργειες.

Ναὶ ἀλλὰ ἡ εἰσβολὴ εἰς τὴν Βουδαπέστην τῶν ρωσικῶν τάνκς τὰ ὁποῖα ἔπνιξαν εἰς τὸ αἷμα τὴν ἐξέγερσιν τῶν Οὐγγρων πατριωτῶν δὲν ἔβλαψε τὴν «ὑπόθεσιν τοῦ σοσιαλισμοῦ»; Διατὶ δὲν ἀνησύχησαν τότε οἱ ἡγέται τοῦ ΚΙΚΕ; Ἀλλ' εἴπομεν...

ΝΕΑ ἀπὸ τὴν Πόλη

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 10. — «Αἱ οἰμωγαί, αἱ ὁποῖαι ἀκούονται ἐκ Κύπρου» εἶναι ὁ τίτλος ἄρθρου δημοσιευμένου εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ὀλλούς», ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ὅπου τονίζεται μετοξὺ ἄλλων ὅτι ἡ Τουρκία καὶ ὁ τουρκικὸς λαὸς ὀφείλουν νὰ παραδεχθοῦν δύο ἀληθείας α) ὅτι οἱ Ἕλληνες κατέλαβον τελείως τὴν Κύπρον ἔνδα καὶ κυριαρχοῦν ἐν τῇ πράξει καὶ β) ὅτι ἡ τουρκικὴ κοινότης ἀντιμετωπίζει τὸ ἀνώτατον ὅριον τῶν βασανιστηρίων καὶ τῆς κακῆς συμπεριφορᾶς, ποὺ εἶναι δυνατὸν ν' ἀνεχθῇ ὁ ἄνθρωπος.

★ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΜΕΝ, συνεχίζει ἡ ἐφημερίς, ν' ἀποκρύψωμεν τὰς ὡς ἄνω ἀληθείας διὰ νὰ συγκαλύψωμεν τὴν ἀνικανότητά μας. Τί κερδίζομεν ὅμως μὲ τὸν τρόπον αὐτόν;

★ ΔΙΙΑ πρώτην ἀπὸ ἐτῶν φορὰν ὁ Σχολάζων Πατριάρχης Μάξιμος ὁ Ε' ἐξέδραμεν ἐκ Καλαμησίων εἰς Χάλκην καὶ ἀφοῦ διῆλθε τὴν ἡμέραν του εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀγιοταφικὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Κρημνοῦ, τὸ ἑσπέρας συνοδείᾳ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἱεροσολύμων Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἰωάννου προσεκύνησεν εἰς τὴν Ἱερὰν Σκήνην τοῦ Ἀρσενίου καὶ ἐπέστρεψεν ἀτμοπλοϊκῶς μέσῳ Μπόσταντζῆ εἰς Καλαμήσια ἔνθα καὶ ἡ κατοικία του.

★ ΑΙΝΕΧΩΡΗΣΕΝ ἀεροπορικῶς εἰς Ἱεροσόλυμα, διὰ σύντομον ἐκεῖ παραμονὴν Μητροπολίτης Μύρων κ. Χρυσόστομος, διὰ νὰ μετάσχῃ ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου εἰς τὸ Χριστολογικὸν Συνέδριον.

★ ΑΠΕΒΙΩΣΑΝ καὶ ἐκηδεύθησαν ἐνταῦθα, ὁ Μέγας Ρήτωρ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ Νομικὸς Σύμβουλος τῶν Πατριαρχείων κ. Βλαδίμηρος Μιρμίρογλου καθὼς καὶ ἡ Δέσποινα Μούτσογλου, μήτηρ τοῦ ἀειμνήστου Γυμνασιάρχου τοῦ Ζωγραφείου, Βασιλείου Μούτσογλου. Τὴν τελευταίαν ἐτίμησαν διὰ ψηφισμάτων ὁ Καθηγητικὸς Σύλλογος τοῦ Ζωγραφείου καὶ ὁ Καθηγητικὸς Σύλλογος τοῦ Ἰωακειμείου Παρθεναγωγείου.

ΠΡΟΣΛΗΨΙΣ ΜΑΘΗΤΕΥΟΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΙΤΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἐνεκρίθη ἡ πρόσληψις 400 μαθητευομένων τεχνιτῶν ὑπὸ ἐργοστασίων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς καὶ ἡ δωρεὰν φοίτησις αὐτῶν εἰς τὰς κατωθὶ Δημοσίας Τεχνικὰς Σχολὰς Μαθητείας:

1.— ΞΥΛΟΥΡΓΩΝ — ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΩΝ Πειραιῶς.
2.— ΝΑΥΠΗΓΟΞΥΛΟΥΡΓΩΝ Πειραιῶς.
3.— ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ — ΕΛΑΙΟΧΡΩΜΑΤΙΣΤΩΝ Ἀθηνῶν.
4.— ΤΕΧΝΙΤΩΝ ΧΥΤΗΡΙΩΝ Πειραιῶς.
5.— ΚΟΠΤΙΚΗΣ — ΡΑΠΤΙΚΗΣ Γυναικείων Ἐνδυμάτων Ἀθηνῶν.
6.— ΚΕΡΑΜΕΙΚΗΣ — ΑΓΓΕΙΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ — ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗΣ Ἀθηνῶν.
7.— ΧΡΥΣΟΧΟΩΝ — ΑΣΗΜΟΠΟΙΩΝ Ἀθηνῶν.
8.— ΣΥΓΚΟΛΛΗΤΩΝ — ΕΛΑΣΜΑΤΟΥΡΓΩΝ Περάματος
9.— ΚΟΠΤΙΚΗΣ — ΡΑΠΤΙΚΗΣ Ἀνδρικῶν Ἐνδυμασιῶν Ἀθηνῶν
10.— ΚΟΥΡΕΩΝ Ἀθηνῶν.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι οἱ ἔχοντες τουλάχιστον ἀπολυτήριον Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ ἡλικίᾳ 14—18 ἐτῶν δέον ὅπως ὑποβάλουν αἴτησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐργασίας, ὁδὸς Πειραιῶς 40 μέχρι καὶ τῆς 15ης Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. Διὰ τοὺς μαθητὰς λειτουργεῖ πλῆρες Οἰκοτροφεῖον.

Ἐκ τοῦ Τμήματος Μαθητείας τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Αἱ Διοικοῦσαι ἐπιτροπαὶ Γονέων, Κηδεμόνων καὶ Σπουδαστῶν τῶν ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΝΑΥΠΗΓΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ, συνελθοῦσαι ἐκτάκτως κατόπιν καὶ τῆς διὰ δευτέραν φορὰν ἀναβολῆς ψηφίσεως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξοσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς τοῦ σχετικοῦ διατάγματος κατοχυρώσεως τῶν Σχολῶν τούτων, ἐκφράζουν τὴν λύπην των πρὸς ὅλους ἐκείνους οἵτινες ἐν ᾧ μέχρι τῆς χθὲς ὑπήσχοντο τὴν ἀνύψωσιν τῆς παιδείας εἰς τὸν τόπον μας, σήμερον ἔρχονται διὰ τῆς κωλυσιεργίας των ν' ἀποδείξουν τ' ἀντίθετα.

Ὑποσχόμεθα ὅτι δὲν θὰ παραλείψωμεν ἐν καιρῷ, ἐφ' ὅσον δὲν τύχουν κατοχυρώσεως αἱ Σχολαὶ αὗται, αἵτινες ἐλειτούργησαν δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως καὶ Πράξεως Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ν' ἀποκαλύψωμεν τὰ ὀλίγα εὐτυχῶς ἐν τῇ Βουλῇ πρόσωπα τὰ ὁποῖα διὰ τῆς παρελκυστικῆς των πολιτικῆς ἐκθέτουν ἡμᾶς καὶ τὴν παιδείαν εἰς μέγα κίνδυνον, ἐφ' ὅσον ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα μας σήμερον εἴμεθα, ὡς ὑπὸ πάντων ἐν τῇ Βουλῇ ἐγένετο ἀποδεκτόν, τὰ Θύματα τῆς προκειμένης ὑποθέσεως.

ΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ ΓΟΝΕΩΝ, ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΝΑΥΠΗΓΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Α μεγάλας δυσχερείας τὰς ὁποίας συναντοῦσαν τότε εἰς τὴν ἐκπαιδευτικήν των προσπάθειαν πρὸς μηχανοποίησιν τοῦ Τουρκικοῦ Στρατοῦ.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως, ὁ στρατάρχης, μὲ ἐκάλεσε δι' ὡρισμένας προφορικὰς διευκρινίσεις εἰς τὸ σπίτι του, εἰς τὴν Ἐκάλην. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς, μὲ τὸν ἐκδότην τῆς ἐφημερίδος «Φῶς» τῆς Θεσσαλονίκης, ἐξήρχοντο ἀπὸ τὸ γραφεῖον τοῦ Στρατάρχου, ὅταν ἐκεῖνος μοῦ ἔνευσε νὰ τὸν περιμένω εἰς τὸν κῆπον. Εἴχαμεν ἐκεῖ συνομιλίαν, πέραν τῆς ὥρας καὶ ὁ Στρατάρχης ἔδειξεν ὅτι ἀπέδιδε μεγαλυτέραν προσοχὴν εἰς ὅσα τοῦ ἐξέθεσα ἐπὶ τῶν συμμαχικῶν διαπιστώσεων, διὰ τὴν ἀδυναμίαν τῶν Τούρκων νὰ προσαρμοσθοῦν εἰς τὰ νέα ὅπλα, παρὰ διὰ τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ Κυπριακὸν παραγράφους. Ἐν τούτοις τοῦ προσέθεσα ὅτι ὁ ἐπίσημος Τοῦρκος συνομιλητής μου, ἐν κατακλείδι, εἶχεν προβῆ εἰς τὴν προειδοποίησιν ὅτι ἐὰν αἱ Ἀθῆναι θελήσουν νὰ κινήσουν ἀποφασιστικῶς τὴν διαδικασίαν τῆς Ἑνώσεως, τότε θὰ ἐκραγῇ ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος. Ὁ στρατάρχης μὲ ἠρώτησε διατὶ δὲν τὸ ἔγραψα. Ἀπήντησα ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ ὅτι τὸ ἀπεσιώπησα διότι μοῦ ἐφάνη ὑπερβολικόν. Ὁ Παπάγος μοῦ εἶπε τότε: «Ὄχι μόνον ὑπερβολικόν, ἀλλὰ καὶ ἀνέφικτον».

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ Παπάγος ἔθεσε τὸ Κυπριακόν, μὲ ἐθνικὸν πεῖσμα, ἐν ἀγγοίᾳ τῶν ἐπιτελῶν του. Τοῦτο ἄλλωστε ἐπιβεβαίωσε καὶ ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ κ. Σπῦρος Μαρκεζίνης, ὁμιλῶν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, τὴν 3ην Αὐγούστου τοῦ 1965. Ἀπὸ τὰς ἀντιδράσεις του εἰς τὴν ἔκθεσίν μου — ἂν καὶ ἦτο ἰδιαιτέρως φειδωλὸς εἰς κάθε ἐκδήλωσιν προσωπικῶν ἀντιδράσεων — ἀπεκόμισα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὑπετίμησεν τὴν προβολὴν τοῦ τουρκικοῦ παράγοντος. Ἀλλ' εἶχε πληγωθῆ τὸ πατριωτικὸν αἰσθημά του, μὲ τὸ «Οὐδέποτε» τοῦ Ἤντεν, ἀντανάκλασις τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε τὸ «Οὐδέποτε» τοῦ Χόπκινσον, εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων. Δὲν γνωρίζω ἐὰν ὁ κ. Ε. Ἀβέρωφ εἶχε ἐνημερώσει τὸν στρατάρχην ὅτι ὡς ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν τῆς κυβερνήσεως Σ. Βενιζέλου, τὸν Νοέμβριον 1951, εἰς συνομιλίαν του μετὰ τοῦ κ. Ἤντεν ἐν Ρώμῃ, ἐζήτησε τὴν διεξαγωγὴν διαπραγματεύσεων μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Λονδίνου διὰ τὸ Κυπριακόν. Ὁ Ἤντεν ἀπέρριψε τὴν πρότασιν μονολεκτικῶς καὶ ξηρῶς καὶ ὅταν ὁ κ. Ἀβέρωφ τὴν ἐπανέλαβε μὲ ἄλλην διατύπωσιν, ἤλλαξε θέμα, ἐρωτήσας ἐὰν ἔχει καλῶς εἰς τὴν ὑγείαν του ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.

Μετ' ὀλίγα ἔτη, ὁ Ἤντεν ἔδειξε καὶ ἀπέναντι τοῦ Στρατάρχου εἰς τὸ «ραντεβοῦ τῆς θαλαμηγοῦ» τὴν ἰδίαν ὑπεροψίαν, τὴν ὁποίαν ἴσως διήγειρε καὶ ἡ ἀνατραχὴ τοῦ νευρικοῦ του συστήματος, κατόπιν μιᾶς προσφάτου χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως. Εἶχεν ἔλθει δι' ἀνάρρωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν εἶδε νὰ διεκδικῇ τὸ ἀναπαλλοτριώτον της μερίδιον, τὸ ἀρχαιότατον, ἀπὸ τὴν Αὐτοκρατορίαν, ποὺ αἱ κτήσεις της ἠξίωναν χειραφέτησιν, μέσα εἰς τοὺς ἀντιαποικιακοὺς ἀνέμους τῶν νέων καιρῶν. Ἀσυμφιλίωτος πρὸς τὸ αἴτημα τῶν νέων καιρῶν εἶπεν ὁ Ἤντεν «οὐδέποτε», ἐνῶ περισσότερον φιλοσοφημένος ὁ Τσῶρτσιλ ἀντέτεινε τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1954 ὅτι «ἡ λέξις π ο τ ὲ εἰς τὴν πολιτικὴν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ μόνον ἐν τῇ σημερινῇ σχέσει αὐτῆς, πρὸς τὸ θέμα».

Η «ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΙΣ» τοῦ Κυπριακοῦ, μὲ τὴν προσφυγὴν εἰς τὸν ΟΗΕ, εἶχεν ὡς ἀντίροπον, ἐκ μέρους τῶν Ἄγγλων, τὴν ὑπερτροφικὴν προβολὴν τῶν Τούρκων. Εἰς τοῦτο ὑπεβοήθησε καὶ ἡ ἐρριζωμένη, εἰς τὴν γείτονα χώραν, δυσπιστία, κατὰ πάσης ἑλληνικῆς προεκτάσεως, εἰς τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ὁ εὐρωπαϊκὸς πόλεμος καὶ ἡ μικρασιατικὴ ἐκστρατεία, ἐνέτειναν τὴν ψύχωσιν, κατὰ τὴν εὔστοχον παρατήρησιν τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ κ. Π. Πιπινέλη.

Ὁ στρατάρχης Παπάγος ἀποθνήσκων ἄφησεν εἰς τὸ Ἔθνος μίαν ἀγωνιστικὴν κληρονομίαν, ἡ ὁποία, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς κυβερνήσεως Κέντρου, ἐνοθεύθη μὲ δημοκοπικὴν καπηλείαν τῶν ἱερῶν ἐνθουσιασμῶν τοῦ Λαοῦ, ὅστις ἐξηπατήθη ὑπὸ τῶν κυβερνώντων, ἐν ψυχρῷ, ἐπὶ τῆς ὅλης σταδιοδρομίας τοῦ ἐθνικοῦ θέματος. Αὐτὴν τὴν ἀπάτην ἀποδεικνύουν τὰ τυπογραφικὰ φύλλα τοῦ «ΑΡΧΕΙΟΤ 1964—65» τὰ ὁποῖα δίδομεν διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν δημοσιότητα. Ἄγνωστα μέχρι σήμερον στοιχεῖα καὶ ἀνοκουμένα ἀνασύρονται ἀπὸ τὰ διπλωματικὰ ἄδυτα μιᾶς τυχοδιωκτικῆς πολιτικῆς.

Ο ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ἐξώθησε τὸ Κυπριακὸν εἰς τραγικὸν ἀδιέξοδον, ἐνῶ ἐπὶ κυβερνήσεως τῆς ΕΡΕ ἡ Κύπρος ἀνεδείχθη ἀνεξάρτητον κράτος. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1962 ἀπηύθυνα εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κύπρου Μακάριον ἐπιστολήν, εἰς τὴν ὁποίαν, μεταξὺ ἄλλων, τὸν ἠρώτησα, τί ἀπέδωσαν ἐν τῇ πράξει αἱ συμφωνίαι τῆς Ζυρίχης. Ὁ Μακάριος μοῦ ἀπήντησεν ἐπὶ λέξει ὡς κάτωθι καὶ μοῦ ἔδωσε τὴν ἄδειαν νὰ λάβῃ ἡ ἀπάντησίς του διεθνῆ δημοσιότητα:

«Τὸν τερματισμὸν τῆς ξένης κατοχῆς καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Κύπρου. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἱ Συμφωνίαι περιέχουν μερικὰ ἀρνητικὰ στοιχεῖα. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ παραγνωρίσωμεν καὶ τὰ πλεῖστα θετικὰ στοιχεῖα, ἐκ τῶν ὁποίων σπουδαιότερον, ὁ τερματισμὸς τοῦ ἀποικιακοῦ καθεστῶτος. Ἡ Κύπρος, ὡς ἀνεξάρτητον κράτος καὶ μέλος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἀπέκτησεν ἰδίαν ὀντότητα καὶ εἶναι τώρα εἰς θέσιν νὰ ἀκολουθῇ ἰδικήν της καθαρῶς πολιτικήν, οὕτω δὲ νὰ δύναται νὰ διαδραματίσῃ τὸν ἰδικόν της δημιουργικὸν ρόλον εἰς τὴν διεθνῆ κοινωνίαν. Τοιουτοτρόπως ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀπέκτησε τὴν δυνατότητα, ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἄνευ ἀμέσου ἐξαρτήσεως ἐκ τῆς πολιτικῆς οἱασδήποτε ἄλλης χώρας, νὰ θελτιώσῃ καὶ προαγάγῃ οὐσιαστικῶς τὴν θέσιν του μεταξὺ τῶν ἐλευθέρων λαῶν τοῦ κόσμου, τόσον ἀπὸ πολιτικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως».

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ αὐτὸς ἄθλος, ἐπὶ κυβερνήσεως Καραμανλῆ, ἐπραγματοποιήθη μολονότι κατὰ τὴν ἄνοδον τῆς ΕΡΕ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἡ Μεγάλη Βρετανία οὐδὲ συζήτησιν ἐδέχετο διὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἀποικιακοῦ καθεστῶτος τῆς νήσου καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιμόνως μᾶς συνεβούλευον νὰ θέσωμεν προσωρινῶς τὸ αἴτημα εἰς τὸ ψυγεῖον». Πάντως, ὁ Καραμανλῆς θεωροῦσε καὶ τὰς Συμφωνίας τῆς Ζυρίχης, ὡς μεταβατικὸν κεφάλαιον εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Κυπριακοῦ πρὸς τὴν ὁριστικὴν καὶ πλήρη ἱκανοποίησιν τῶν ἐθνικῶν πόθων. Ἀλλ' ἀφοῦ ἐπέτυχε τὸ δυσκολώτερον — τὸν ἐκτοπισμὸν τοῦ βρετανικοῦ παράγοντος ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν ζωὴν τῆς Κύπρου καὶ τὴν διεθνῆ ἀναγνώρισιν τῆς ἀνεξαρτησίας της — εἶχεν ὀρθῶς τοποθετήσει τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος, εἰς τὴν ἐδραίωσιν τῆς ἑλληνοτουρκικῆς ἐμπιστοσύνης.

Ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς ὅταν ἐγκατέλειψε τὴν ἐξουσίαν, ἀφῆκε σχέσεις μὲ τὴν Τουρκίαν ὁμαλάς, μὲ προοπτικὴν βελτιώσεως καὶ διευρύνσεως, Ἑλληνισμὸν Κωνσταντινουπόλεως γνωρίζοντα καλυτέρας ἡμέρας, Κύπρον αὐτοδιοκουμένην, εὐημεροῦσαν καὶ προσβλέπουσαν μὲ αἰσιοδοξίαν εἰς τὸ ἑλληνικὸν μέλλον. Ὡς ἀνεξάρτητον κράτος εἶχε πλέον τὴν δυνατότητα νὰ ἀναπτύσσῃ ἀνέτως ἐλιγμούς, ἐπὶ τοῦ διεθνοῦς πεδίου, ἀγωνιζομένη διὰ τὰ δίκαιά της.

Ἀντιθέτως, ἡ Ἕνωσις Κέντρου, ὡς κυβέρνησις ἓν καὶ μόνον κατώρθωσε: νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Κύπρου, μὲ τὴν «ντὲ φάκτο» διχοτόμησιν, μὲ τὸ πολεμικὸν κλίμα τῶν ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων, μὲ τὴν τραγῳδίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ Κωνσταντινουπόλεως, μὲ τοὺς ἐξευτελισμοὺς τοὺς ὁποίους ὑπέστη ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, μὲ τοὺς τουρκικοὺς βομβαρδισμοὺς ἐναντίον τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ τῆς Κύπρου, μὲ τὸν διασυρμὸν τῆς ἐθνικῆς μας τιμῆς — διότι ἔμειναν ἡ ἐπιδροιὴ ἀναπάντητος — καὶ μὲ τὸν βαρύτατον κλονισμὸν τῆς διεθνοῦς θέσεως τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὴ ἦτο ἡ εἰκὼν ὅταν ὁ Παπανδρέου ἔπεσεν ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν.

Αλλα πῶς ἐφθάσαμεν εἰς αὐτὸ τὸ ἀδιέξοδον καὶ ποῖοι χειρισμοὶ προεκάλεσαν τὸν ἐθνικὸν καταποντισμόν; Ὡρίμασεν ἡ στιγμὴ διὰ νὰ γνωσθῇ ἡ ἀλήθεια καὶ διὰ νὰ ἔλθουν εἰς τὴν δημοσιότητα στοιχεῖα καὶ ντοκουμοσιότητα στοιχεῖα ἀποκαλύπτοντα τὸ διπλωματικὸν κράχ τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ Γεωργίου Παπανδρέου. Πρέπει νὰ γνωρίσῃ ὁ πολιτικὸς κόσμος καὶ ὁ Λαὸς τὰ γεγονότα, ἐκ τῶν ὁποίων διακυβεύοντο τὰ ἑλληνικὰ πεπρωμένα, εἰς τὸ παρασκήνιον, ἐνῶ ἡ δημοσία γνώμη ἐδέχετο τὰς ἐπιδράσεις μιᾶς ἀδιστάκτου δημοκοπίας. Πρέπει καὶ οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Κέντρου νὰ μάθουν τί ὑτεκρύπτετο πίσω ἀπὸ τὸ κοιματικὸ